

ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgfreds (Berg) Met. Men det har han i Virkeligheden ikke, for vi anbefale slet ikke denne Kirke, og derved falde de fleste af hans Bemærkninger fuldstændig væk. Jeg vil altsaa gentage, at dette Andragende ingenlunde er godt motiveret, for det maa det ærede Medlem dog vide, at det at komme og sige til Statskassen: Der er et Sted; der ønske vi en Kirke; vil Staten være saa god at bygge den for Statens Midler, udelukkende, ene og alene — saadanne Betingelser kunne vi al Tid saa, og det er de Betingelser, det ærede Medlem fra Herning byder os. Det glemmer han, naar han staar op her og gør det til et udmærket Forslag. Den Slags Betingelser behøve vi ikke at gaa langt efter, det maa han lade staa. Derfor har jeg ikke turdet være med til at anbefale ubetinget denne Kirkes Bygning; men jeg tør være med til at anbefale, at vi gøre det, som vi vist temmelig sikkert komme til at gøre i denne Sag, at vi vedtage Indstillingen Nr. 4, undersøge Sagen alvorlig og tage efterhaanden op de Kirker i Midt- og Vestjylland, hvor der virkelig er Trang til dem, og hvor vedkommende Beboere selv skyde Bidrag til. Derfor siger jeg med det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgfreds: Vi ere slet ikke saa forfærdelig uenige; men saa forekommer det mig ogsaa, at han kunde godt gaa sammen med os, Flertallet i Finansudvalget, til at anbefale, at dette Andragende henvises til den ærede Kultusministers Overvejelse.

Tauber: Det har været mig, ligesom det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgfreds (Berg), en Overraskelse, at Finansudvalgets Flertal i denne Formiddag forandrede den Beslutning, det har fattet for nogle Uger siden, og som har ligget paa Tingets Bord siden 16de Januar, og det gjorde det, som den ærede Ordfører ganske rigtigt har udtalt, ifølge en øjeblikkelig Indskydelse, fordi det føler, at det var kommet paa glat Is med disse Kirker. Jeg skal ikke forsøge det Spørgsmaal videre, som vil komme for til 3dje Behandling af Finansloven. Jeg tror, at den Opfordring, som den meget ærede Formand rettede til Tinget, var fuldt vel begrundet, og jeg skal ikke efterligne den ærede Ordfører i saa haardnakket at overtræde denne Opfordring. Men man kan høre paa den ærede Ordførers Svar i denne Sag, at han selv føler, at dette Spørgsmaal ikke hører hjemme her, det hører hjemme ved Finanslovens 3dje Behandling. Naar der nu er Tale om at henvise dette Andragende med den Motivering, som den

ærede Ordfører kom med, tillader jeg mig dog at henstille til ærede Medlemmers Overvejelse, hvorledes det er gaaet til med hele denne Sag. Ønsket om at saa flere Kirker i mindre bebyggede Egne af Jylland er naturligt opstaaet paa Grund af de lange Afstande. Men det er lige saa sikkert, at denne Bestræbelse er drevet kunstig frem ved en mangfoldig Virksomhed fra Bispevers, Provsters og gejstliges Side og fra de Mænds Side, som gerne slutte sig særlig til dem, meget mere end fra den almindelige Befolknings Side. Derved har den naaet den Højde, den har naaet, og under disse Omstændigheder er der sandelig ikke for Folketinget nogen Ansigelse til yderligere at fremstykke Sagen. Nu staa vi paa Finansloven overfor Spørgsmaalet om fire Kirker. Det saa vi afgjort der. Det vilde være blevet afgjort, der vilde være kommen Indstillinger derom under alle Omstændigheder, og vi vilde være gaaede ind paa at give Bevilling dertil, desom Stiftsmidlerne havde kunnet bidrage dertil; det er kun, fordi Stiftsmidlerne ere hørte op, at vi skulle drive hele Planen frem. Altsaa i det Øjeblik Statskassen skal bidrage det hele, skulle vi drive Planen frem saaledes, at vi komme til at fremstykke disse Kirkebygninger meget mere. Det er Resultatet af denne Henstilling og Virkningen af den ærede Ordførers Motivering. Jeg tror, vi meget trygt kunne overlade til den meget ærede Minister, som nærer en meget varm, endog saa overdreven varm Interesse for at staa mange og meget dyre Kirkebygninger i disse Egne, at komme med disse Forslag derom, som vi jævnlig se paa Finansloven. Nogle vedtage vi. Finansudvalget har hidtil holdt igen; nu skulle Finansudvalget efter Udvalgets Flertals Indstilling drive Sagen frem. Det er at tage det paa en anden Maade end hidtil. Det gaar sin jævne Gang; hvor Trangen er meget stærk, bliver den efterhaanden læmpelig tilfredsstillet, og den kan tilfredsstilles paa en meget billigere Maade, end der her er Tale om. Her er Tale om Opførelse af en Kirke til 18,000 Kr. til en Del af et lille Hedeogn. Man kunde jo bygge to eller tre Kirker til den Befolkning, som skulde søge denne Kirke! Det samme Spørgsmaal er ogsaa kommet frem paa en anden Maade, og jeg skal derfor ikke drøfte det videre. Jeg nævner det her, fordi de Forbringere, som stilles til disse Kirkebygninger ere aldeles overdrene i Forhold til den Menighed, som de ville kunne samle; thi disse Menigheder blive kun en Del af et hidtil lidet befolket Sogn. Jeg vil raade Tinget til at stadfæste den Indstilling, som findes i det trykte